

СЪДЪРЖАНИЕ КНИГА ТРЕТА

ВСТЪПЛЕНИЕ • II

... в което Изгразил се носи
през бурните води на Времето

ПЪРВА ГЛАВА • 14

... в която се срещаме със Зигфрид,
син на Миме, и с Хаген, син на Алберих,
и става дума за синовния дълг

ВТОРА ГЛАВА • 26

... в която се говори за това,
кой е истинският баща на Зигфрид
и че Валхала трябва да бъде спасена

ТРЕТА ГЛАВА • 46

... в която се оказва, че важните неща не се поправят,
а трябва да се изградят отново,
и че да носиш вода, съвсем не е лека работа

ЧЕТВЪРТА ГЛАВА • 58

... в която става ясно,
че короната не е толкова важна,
а една лъжа води и втора,
и трета след себе си

ПЕТА ГЛАВА • 70

... в която узнаваме тайната
на вълшебните мечове
и на приятелството, искрено или не

ШЕСТА ГЛАВА • 82

... в която научаваме,
че и най-страшните чудовища могат да бъдат
победени със състрадание и доброта

СЕДМА ГЛАВА • 96

... в която става ясно, че драконовата кръв
дава сила не по-малко от свободната воля

ЕПИЛОГ • 110

... в който за миг съзираме
най-голямото от всички чудеса

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА

ЗИГФРИД, отгледан от Миме
младеж, син на Зигмунд и Зиглинда,
притежаващ свободна воля

ХАГЕН, син на Алберих
и кралица Кримхилда,
притежаващ свободна воля

ГЮНТЕР, първороден син на кралица Кримхилда,
наследник на кралството на гибихунгите

АЛБЕРИХ, крал на нибелунгите,
изкусен ковач и магьосник

МИМЕ, брат на Алберих,
също изкусен ковач и магьосник

ВОТАН, бог вседържец

ФРИКА, съпруга на Вотан,
богиня на семейното огнище

ЛОКИ, (полу)бог на огъня

ВЕЛЗЕ, дядо на Зигфрид,
чийто дух живее във Валхала

ХУНДИНГ, съпруг на Зиглинда,
чийто дух живее във Валхала

БРУНХИЛДА, от валкирия превърната в простосмъртна, омагьосана да потъне в дълбок сън на върха на планината

ФАФНИР, дракон, някогашен великан от Йотунхайм, убил брат си Фазолт

ЙОРД, богиня на земята и повелителка на съдбата

ГАРВАНИ,
слуги и съгледвачи на Йорг

МЕЧО, огромен мечок,
отгледан от Зигфрид

ТРИ РЕЧНИ НИМФИ, дъщери на Рейн,
пазителки на Рейнското злато

НОТУНГ, вълшебен меч, създаден
и строшен от Вотан
и наново изкован от Зигфрид и Хаген

ВСТЪПЛЕНИЕ

... в което Изгразил се носи
през бурните води на Времето

Издразил, дървото на живота, се носи по океана на Времето, окичено със светове като със сочни плодове – от призрачния Хелхайм, царството на богинята на земята Йорг, през ледения Йотунхайм на злоещите великани, Муггард – дома на хората – чак до вършините на Асгард, където под слънчевите лъчи блести Валхала, замъкът на боговете.

Сам вседържецът Вотан сътвори Муггард, Средната земя, от плътта и костите на чувствения звяр Имир, и така се роди свят, пълен с чудни предсказания... Сред най-страшните му тайни бе вълшебна буца злато – беше предречено, че от нея велик магьосник ще изкове пръстен, способен да покори всички светове. Джуджето Алберих, крал на нибелунгите, открадна Рейнското злато и го изкова според предсказанието, но пръстенът криеше свое проклятие и му бе отнет – от Фафнир, великана от Йотунхайм, който от алчност се обърна на дракон и уби брат си.

Но нито Вотан, нито Алберих се отказаха от плановете да си върнат пръстена. Вотан изпрати най-вярната си валкирия, Брунхилда, да бди над Зигмунд, сина на Велзе, когото готвеше да победи Фафнир. Богът се постара да освободи волята му от всичко – и от майка, и от дом, и от любимата му Зиглинда, и най-сетне – от баща му, който загина в битка. Зигмунд извади вълшебния меч Нотунг от ствола на ясеното дърво, но избяга със Зиглинда, вместо да влезе в бой с дракона, а после загина в схватка със съпруга ѝ – Хундинг. Напразно се опита да го спаси Брунхилда и бе жестоко наказана. Превърната в простосмъртна, беше положена да спи дълбок сън зад стена от огън на върха на планината – само велик герой би могъл да стигне до нея и да я събуди.

Но отново не секнаха надеждите на Вотан и Алберих да си върнат пръстена, защото научиха, че за да има човек наистина свободна воля, нишката на съдбата му трябва да бъде отрязана от корен. Алберих се ожени за кралицата на гибихунгите, Кримхилда, и тя му

роди син, чиято съдба той преряза. Вотан и Миме помогнаха на Зиглинда да роди сина си от Зигмунд, и на свой ред пресякоха съдбата му, а джуджето се зае да отгледа момчето и да го подготви за схватката с дракона...

Шестнадесет лета отлетяха неусетно оттогава, а Изгразил все така величествено е разперил клони през всички светове и разпръсква чудесата им във водовъртежите на Времето...

Но нека се приближим, нека надникнем отблизо, още по-близо, към планините и долините на Мидгард, към ширналата се долина Гниטהйди, от едната страна на която се извисяват могъщи върхове и в пещера под тях драконът Фафнир бди над съкровището си, а от другата ѝ страна, се издига замъкът Гибихенцайн и към него се стича шарена тълпа. Ето едно чудо на чудесата, което очаква да бъде съзряно...

